GÜNAYDIN

ustura 51

Bay berber traşın bitmez bununla,
Ustura n kesmiyor, iyi sabunla !.
-Berber Kemal Köpürten-

En büyük mutluluk

● Pencere önüne yan gelip geçit törenini seyretmek.

● Herkese, çakmağınızın olağanüstünlüğünü onaylatmak ve hemen yandığını ispat etmek.

● Eve dönmek istemediğiniz bir gece sis bastırması ve karınıza, "Sevgilim, sisten vapurlar işlemiyor, bu gece eve gelemeyeceğim" diye telefon etmeniz. Üstelik, karınızın bundan ne kadar memnun olduğunu da bilmemeniz...

● En yakın arkadaşınıza hiç kimsenin almadığı, eski, yırtık bir yüz liralığı yutturmak.

● Sofrada, içkinin kendisine hiç dokunmadığını söyleyerek böbürlenen bir kendini beğenmişi zil zurna sarhoş etmek.

● Peçeteyle ağzınızı silince, az önce öptüğünüz kızın ruj izlerini peçetede görmek.

-Bu küçüğü şifreli haberler içindir!..

PARA KAZANMAK

Salamon,

-Param yok, saatimi satacağım, dedi.

Mişon,

-Kaça? diye sordu.

Salamon saati otuz liraya almıştı, ama sürekli geri kalıyordu. Onun için de birisini kazıklayıp satacaktı.

Mişon'a,

-Elli lira...dedi.

Mişon, hemen elli lirayı verip saati aldı. Ama o gece Salamon uyuya - madı, boyuna düşündü:

"Saat daha fazla etmeseydi, o kurnaz Mişon elli lira vermezdi.."

Sabah erkenden Mişon'a koştu:

-Sana sattığım saati yeri istiyorum, yetmiş beş lira veririm.

Saati geri aldı. Ama o gece de Mişon uyuya - madı:

-Bu saatin değeri olmasa, o hinoğluhin hiç yetmiş lira verip geri alır mıydı!"

Salamon'a gitti:

-Dün benden geri aldığın saat var ya, ona yüz lira veririm...

Salamon dayanamadı yüz lirayı alıp saati ver-

di. Az sonra da düşünce - ye daldı:

"Bu saatin değeri ol- maz a, Mişon bu kadar üs- tüne düşmezdi..."

Koşup gitti Mişon'a, kendi saatini yüz otuz li- raya geri aldı.

Mişon derin düşünce- lere daldı:

"Bunda bir iş olacak!"

Gitti Salamon'a

-"Saati istiyorum...

-Verememe.

-Kaç para istersen ve- receğim..

-İmkânsız..

-Neden?

-Ben Onu bir antika- cıya beş yüz liraya sat- tım.

-Tuh!..Saat antika mıymış?

-Antika değil ama, iki yahudinin bir ucuz saati durmadan artırdığını du - yan antikacı, "O saat an-

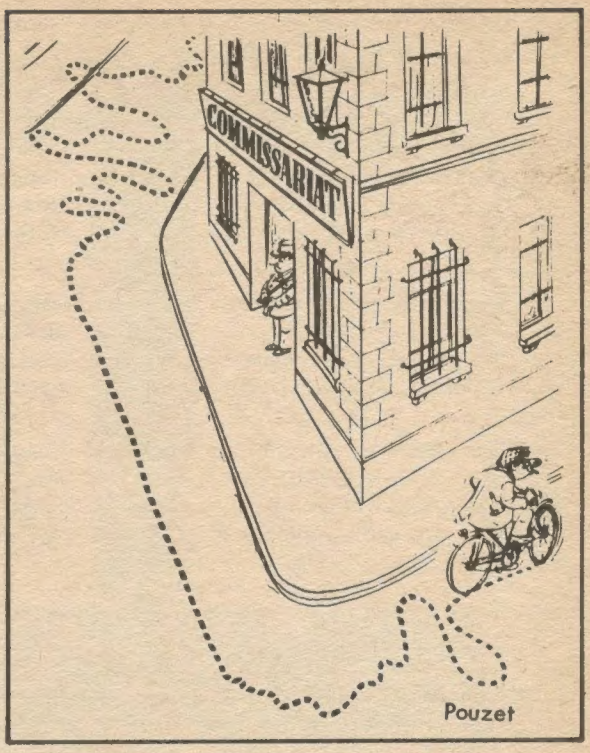

Pouzet

tika değerinde" diyerek beş yüz liraya satın aldı.. Mişon,

-Yazık! dedi, ne di - ye sattın be Salamon? Ne güzel para kazanıyorduk.

KOCAMAN LAFLAR

"Uzun yaşamak için, yavaş yaşamak gerekir." - Çiçero -

"Sanki tabiatta, tarihte, yaşamda ahlâk diye bişey varmış gibi, her za- man, her yerde ahlâktan söz eder dururuz.."

-Nietzche-

"Parasız aşk, tabanı olmayan, ama pırıl pırıl boyalı çizmeye benzer.."

-Anatole France -

"Çalışmaktan bıkanlara, iş günlerinin çok daha tatlı olduğunu ispat için, pazar ve bayram günleri icat edilmiştir."

-Bernard Shaw-

"Öfkeli olmasaydım, seni döğerdim."

-Sokrat-

RAMAZAN MANİLERİ

Yağmur yağar taş üstüne..
Her ne desen baş üstüne,
Basma sakın sayın bayım,
Karnın ağrır,yaş üstüne!.

●

Gayet yüksek hatırın var,
Taşıt diye katırın var...
Daha fazla söyleyemem,
Kırk katırın,satırın var!.

●

Umut kestik ucuzluktan,
Bâri yakma susuzluktan,
Konuşmaya hâl mi kaldı,
Kaşınmaktan,uyuzluktan?

Duramazken biz ayakta,
Karaborsa kadillakta...
Utanırsın belki biraz,
Hâlimize şöyle bak da...

●

Sevgi,saygı göbekliye,
Sıska,cılız,ne bekliye?
Göz üstünde kaş var desen,
Ayrılırsın emekliye!.

●

Hürriyetin boyu,eni,
Ölçüleli daha yeni...
Küçültürler,toz ederler,
Yut dilini,tut çeneni!.

A.N.

* O BENİ TUTTU

Ramazan adında çok bağnaz,çok softa ve çok sert bir zaptiye çavuşu varmış. Hele ramazan günü oruç yiyenlerin canına okurmuş. Bektaşi'yi de oruç yerken yakalayınca tutup karakol bodrumuna atmış,iyice döğmüş,bayram günü salıvermiş. Bektaşi karakoldan çıkıp falakadan şişen tabanları üstüne basamadığından topallıya topallıya giderlamış. Bayramlaştıktan sonra adam sormuş:

-Nasıl Hazret,bu yıl ramazanı tuttun mu?

Bektaşi,

-Erenler,demiş, ben ramazanı tutamadım ama ramazan beni tuttu...

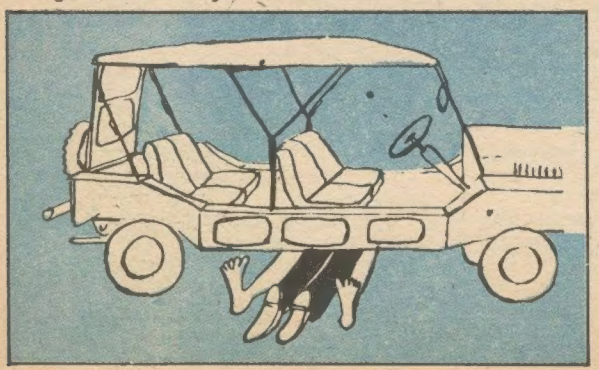

* YA HEY !

Ramazan günü camide va'zeden bir hoca günah işleyenlerin öteki dünyada nasıl ağır cezalara çarptırılacağını anlatıyormuş. Dinleyenlerden biri,içki içenlere ne ceza uygulanacağını sorunca,hoca,göz korkutma olsun diye,

-Dünyadayken içtikleri içkilerin şişeleri boyunlarına asılarak altı ay, herkesin içinde böyle dolaştırılacaklar.

Nasılsa o gün camiye gelmiş olan Bektaşi sormuş:

-Hocam,şişeler boş mu olacak,dolu mu?

-Elbet dolu...deyince keyiflenen Bektaşi,

-Oh...desene, orda da işimiz ya hey...

İnatçılık

Eskiden Istanbul' da yoğurtçular, başlarında yoğurt tablasıyla yoğurt satarlardı. Bir gezginci yoğurtçu, tablasına yoğurt kâselerini dizmiş, İstanbul sokaklarını gezmeğe başlamış.

-Yoğurtçuu!.. Kaymak yoğurt...

Epiy dolaşmış, ama hiç alıcı çıkmamış. Yoğurtçu da dalga geçmeye başlamış.

Köyünde evlenmek istediği kızı, kızın babası çok yüksek başlık parası istediği için alamamış. Istanbul'da yoğurt satacak da, para biriktirecek de, köyüne dönecek de, başlık parasını verecek de, sevdiği kızla evlenecek...

Dalga geçen yoğurtçu, şöyle kuruyormuş:

"Yoğurtları satarım. Kazandığım parayla bir keçi alırım. Keçinin sütüyle kendi yaptığım yoğurdu satar, daha çok kazanırım. Derken bir inek alırım. İnek sütünden yoğurt yapar satarım. Birkaç ineğim olur. Bir çiftlik alırım. Bir sürü inek, koyun, keçi... Zengin olurum. O zaman ne kadar başlık parası isterlerse verir, beğendiğim en güzel kızla evlenirim. Oh, çiftliğimde yaşarım. Karım doğurur bir kızım olur. Kızım büyür. Köyün bütün delikanlıları kızımla evlenmek ister. Ama istediğim başlık parasını veremezler. Kasaba delikanlıları kızımı ister. Vermem.. Şehirden gelirler. Vermem!.. Istanbul'un zengin delikanlıları gelir, kızımı ister."

Başında tablasıyla giderken dalga geçen yoğurtçu, sanki karşısında kızını istemeye gelenler varmış gibi yüksek sesle konuşmaya, bağırmaya başlar.

-Vermem!.. İstediğim başlığı verin, alın kızı.. Yoksa vermem!.. Gül gibi kızı ucuza verir miyim hiç!.. Vermem, dedim ya.. Hayır! olmaz!..

Başına toplananlar yoğurtçuya gülüşürken o,

-Keşke vereydim kızı.. İnatçılık ettim, koca çiftlik elden gitti.. diye söylenir.

Karşısındaki üsteledikçe yoğurtçu direnir:

-Vermem ulan! Yok, olmaz!.. A-ah, olmaz!

İyice dalgasına kapılan yoğurtçu, " Olmaz, yok!.. " diye hırsla ve hızla başını sallayınca başındaki tabla yere düşer, kâseler kırılır, yoğurtlar saçılır...

*

EVLİLİK

Yargıç sordu:

-Evli misiniz?

Sanık,

-Hayır ama, dedi, pansiyoner oturuyorum

*

Montesquiev'den bir hikâye:

ŞU İNSANOĞLU

Geçenlerde bir toplulukta çok eğlendim. Her yaşta kadınlar vardı. Biri seksenlik, biri altmışlık, biri de kırklık üç kadının arasındaydım. Bu, sonuncusunun yanında 20 22 yaşlarında gösteren kız yeğeni vardı. Bir içgüdüyle itilmişcesine bu yirmilik bayana sokulduğumda, kulağıma eğilip şöyle dedi:

-Şu teyzemin hâlâ âşık aramasına, hâlâ güzel görünmek sevdasından vaz geçmek istemeyişine, ne dersiniz?

-Çok yazık! derim. Bu rolü artık size bıraksa iyi ederdi.

Az sonra teyzesinin yanına sokulunca o da kulağıma şöyle fısıldadı:

-Karşıdaki hanıma ne dersiniz? Hiç değilse altmışında var. Bir saatten fazla tuvaletiyle uğraştı bugün.

-Yazık zamanını boşuna harcamış. Bari sizdeki albeniden birazcık nasibi olsaydı...

-Sonra, içimden acıdığım zavallı altmışlığa yaklaştım. O da bana şöyle dedi:

-Bundan daha gülünç ne olabilir? Seksenlik karı, saçına ateş renkli kurdelalar bağlamış. Gençlik rolüne çıkmış zaar.. Eh, becermiş de sayılır, çünkü bu yaptığından daha çocukca bişey olamaz

İçimden hey Tanrım, dedim, şu insanoğlu yalnız başkalarındaki gülünçlüğü mü görür? Her neyse, artık bu yolda sonuna kadar gitmeye karar verdim, kendi kendime: "Aşağıdan yukarıya doğru çıktım, şimdi de yukarıdan başlayıp aşağıya ineyim" dedim

Seksenlik bayana,

-Madam, dedim, az önce konuştuğum bayana o kadar benziyorsunuz ki, gören ikinizin kardeş olduğunu sanır.

-Öyledir sayın Mösyö, dedi, birimiz ölecek olsak, öteki sıranın kendine geldiğini düşünerek korkar. Aramızda yaş değil, ancak gün farkı vardır.

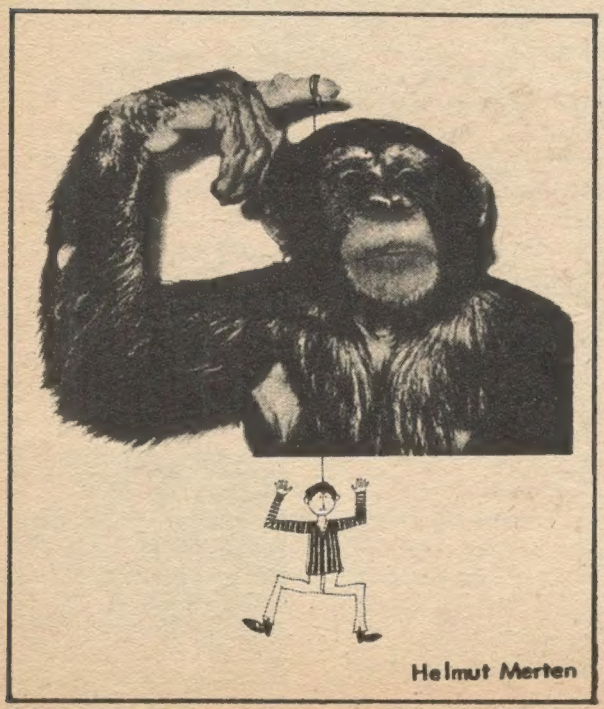

Helmut Merten

Onu böyle tuzağa düşürüp ağzından alacağımı aldıktan sonra, altmışlık bayana sokuldum:

-Madam, bir bahse tutuştum: sonuç cevabınızla belli olacak. İddia ediyorum ki, siz karşıki bayanla (Kırklığı işaret ederek) aynı yaşlarda olacaksınız.

-İyi bilmişsiniz, dedi, aramızda altı ay var yok.

Soruşturmam buraya kadar başarılı gelmişti... Kendi kendime, hadi devam, dedim, bir basamak aşağısına, yani kırklık bayanın yanına geldim:

-Madam, lütfen söyler misiniz, şu ortadaki, matmazele yeğenim diye şaka yapıyorsunuz değil mi? Hemen hemen aynı yaşlarda görünüyorsunuz da.. Üstelik onda biraz solmuş bir güzellik fark edildiği halde, sizin taptaze bir çekiminiz var... Hele teninizin tazeliği..

-Sözümü keserek,

-Size bir sırrımı açıklayayım mı, dedi, ben onun gerçekten teyzesiyim, ama ablam benden en az yirmi beş yaş büyüktür. Biz onunla öz kardeş değildik. Ağzından bir kaç kez duydum. Kızıyla ben aynı yılda doğmuşuz.

- Ben de zaten öyle tahmin etmiştim Madam dedim, demek ki aldanmamışım. Teşekkür ederim. İçimden gülerek ayrıldım.

Kemal'den **TAŞLAMA**

SERZENİŞ

ZİRAAT mevsimi geldi irişti,
Çiftim çubuğum var lâkin tohum yok!
İnayet Huda'dan, bize Mevlâ'dan,
İnek var, öküz var, katre saman yok.

•

BEŞ oğlum dört kızım, dokuzdur tamam,
Onsekizinde vefat etti ey humam,
Fakirlikten çok çekmişim serencam,
Kîyamet koparır, evde ekmek yok!

•

HAFIZ Kemal sorma dertlerim yeğin,
Dert çok lâkin mirim daim dil metin,
Allah evin yıksın bu fakirliğin,
Yoklarım keseyi bir tek para yok!

KEMAL - Erzurumludur. 1866'da doğmuştur. Gerçek adı "Midkat" şiirde kullandığı takma adı Kemal'dir. O kuryazarlığı azdır. Dinleyenleri kendine bağlayan bir halk hikâyecisidir. Erzurum'un Gez mahallesinde renç - berlik ederdi.

▶ ÇOK YAŞAMAK

Çığırtkan satıcı, kalabalığın ortasında, bir sandalyeye çıkmış, bağırıyordu:

-Yurttaşlar! Bu şuruptan her gün bir damla içenler gençleşir, çok uzun yaşar. İşte bakın bana 140 yaşımdayım, hiç gösteriyor muyum?

Kalabalıktan biri yaklaştığı satıcının yamağı çocuğa,

-Gerçek mi, dedi, 140 yaşında mı?

Çocuk,

-Bilmem ki dedi, ben onun yanında 110 yıldır çalışıyorum..

▶ AKIL ERMEZ

Yoksul bir Bektaşi'yi oruç yerken gören zaptiyeler yakalayıp karakola götürürlerken, Bektaşi ellerini göğe açıp,

-Hey Ulu Tanrım! demiş, her gün aç gezer dolaşırım. Bir kulun da çıkıp, "Ne yer, ne içersin?" diye sormaz. Bir gün de nasılsa karnımı doyuracak oldum, kulların yakama yapıştı. Gerçekten de senin hikmetine akıl ermiyor!

GAZETE NEYE YARAR?

Sokakta: Oyuna

Evde : Korunmaya

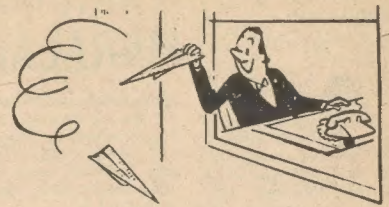

İş de : Avunmaya

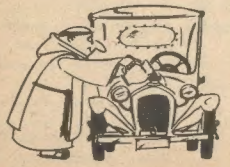

ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR HARİKA

TERSİ

Yalınayak, saçları dağınık bir küçük oğlan, dükkânının önünde durduğu manavdan gözlerini hiç ayırmıyordu.

Manav,

-Ne o, dedi, elma çalmaya mı çalışıyorsun?

Çocuk,

-Yoo, dedi, çalmamaya çalışıyorum.

DIŞARI ÇIKARSA

Hayvanat bahçesinde baba, oğluna, kafesteki aslanı gösterip,

-İşte oğlum, ormanların kralı... dedi.

Çocuk,

-Niçin ona öyle diyorlar? diye sordu.

-Çünkü çok kıyıcı ve yırtıcıdır.

-Seni de parçalayabilir mi baba?

-Eğer kafesinden çıkarsa elbet parçalar.

Çocuk bir süre düşündükten sonra babasına sordu:

-Asla dışarı çıkarsa, hangi otobüsle eve döneceğimi şimdiden söyle baba!

İKİ BARDAK ŞARAP

Karısı ve on yaşındaki oğluyla, bir gazinoya giren adam, garsona,

-Bize iki bardak şarap.. deyince çocuk atıldı:

-Peki baba, anneme yok mu?

BEBEK

Annesiyle küçük kız oyuncakçı dükkânına girmişlerdi. Kadın, satıcıya,

-Kızım için bir bebek istiyorum. dedi.

Satıcı, küçük kıza bir bebek gösterip,

-Bakınız, dedi, bu bebek hem yürür, hem ağlar, hem de bağırır...

Kız omuzlarını silkerek,

-İstemem, dedi, o dediklerinizi kardeşim yapıyor nasıl olsa... Ben, oyuncak bebek istiyorum.

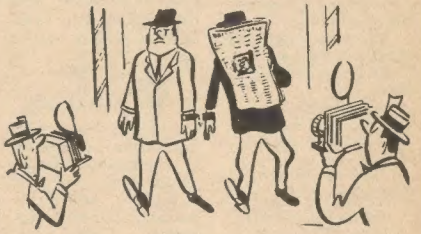

Adliyede: Savunmaya

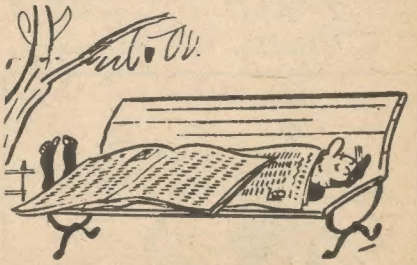

Parkta : Örtünmeye

YARIŞMA FIKRALARI

Divanyolu (Istanbul) - Hoca Rüstem Sok. No. 7 Zafer Han, Kat I, No. 2, Zehra Öztürk yazıyor:

43 SOYGUN

Bir Artvin köylüsü, çağrılı olduğu düğüne gidiyormuş. Gerekli hazırlıklarını yapıp atına binip gitmiş. ama köyden ayrılmasından bir iki saat sonra geri dönmüş. Kendisi, karşılayanlara başından geçenleri. ora ağzıyla, anlatmaya başlamış:

"Çoruh boyundan gidiyordum duğune. Önume çıhtı eşgıyalar. Dediler:

--İn attan!

İndum attan.

--Ver gamayi, piçağı!

Verdum gamavi. piçağı.

--Sökul golanları!

Sökuldum golanları.

--Ver tüfeği!

Verdum tüfeği "

Dinleyenlerden biri, köylünün belindeki boş bıçak kınını göstere - rek sormuş:

--İyi ama, bak bıçağının kınını almamışlar.

Bu söz üzerine köylü parlayarak fırlamış :

--Eyda ki, bir de gınıyı alaydilar, işte o zaman, duman eder, gana boyardım duzi...

■

Değirmendere(Kocaeli) -Yüzbaşılar Mah. No. 28, Em. Dz. Alb. Rıfat Özenbaş yazıyor:

44 ALLAH KORUSUN:

Padişah, vezirinden her akşam memlekette olup bitenler üstüne sözlü rapor vermesini istemiş. Vezir de raporlarını vermeye başlamış:

--Efendimiz, dün Çanakkale'de bir deprem oldu. Şu kadar mal, şu kadar can kaybı var.

Padişah,

--Yaa, vahvah ! diye üzüntüsünü belirt - tikten sonra,

--Kayseri'ye birşey olmadı ya? diye sormuş.

--Olmadı efendimiz.

Ertesi akşam yine vermiş raporunu vezir :

--Efendimiz, filân yerde su baskını oldu... Şu kadar zarar ziyan...

Padişah yine,

--Yaa, vahvah! diye acısını bilirttikten sonra,

--Aman Kayseri' ye birşey olmadı ya? diye sormuş.

--Olmadı efendimiz.

Vezir her akşam raporunu verdikten sonra Padişah merakla, "Aman Kayseri'ye birşey olmadı ya?" diye sormuş. Buna çok şaşan vezir, bir akşam yine raporunu verip Padişah Kayseri'ye birşey olup olmadığını sorunca, dayanamayan vezir,

--Kayseri'yi neden bu kadar merak ediyorsunuz efendimiz? ' diye sormuş.

Padişah,

--Bunda anlaşılmayacak ne var, demiş, ya Kayseri'nin başına bir felâket gelir de, Allah korusun Kayseililer bütün memleket içine yayılırlarsa halimiz nic' olur.

■

Eskişehir -Sümer Mah. Gürman Sok. 4 Ali Kartallar yazıyor:

45 DALGINLIK

Her akşam evine asık suratla gelen iş a-

OKUR KARİKATÜRLERİ

damı o akşam, evine girip şapkasını, pardesüsünü astı, sonra karısını ateşli ateşli sarılıp öperek,

--Yavrucuğum, dedi, bugün yazılacak üç mektubumuz daha var. Hadi daktilonun başına geç de yazıver canım...

■

Sivas-Yol Atelyesi, Marangoz şubesi, Ahmet Göktaş yazıyor:

46 BEKÂRLIKTAN KURTULUŞ

Eve geceleri hep geç gelirdim. Gece yarısından sonra eve her gelişimde ocaktaki kazanda su kaynadığını görürdüm. Yine böyle geç geldiğim bir gece, masadaki tuz paketini olduğu gibi kazandaki suya bocaettim. Sonra odama çekilip yattım. Az sonra babam her zamanki gibi yine yıkanmak için helâ aralığına gitti. Suyun tuzlu olduğunu anlayınca anneme bağırıp çağırmaya başladı. Şaşıran annem, suya tuzu benim attığımı anlayıp babama

-Bu, oğlanın işidir.. diyor.

Sabah erkenden babam odama girdi,

-Kalk hazırlan çabuk... dedi.

-Ne olacak? dedim.

-Komşunun kızı Gülsüm'e senin için dünür gideceğiz.. deyip odadan çıktı.

Ereğli (Konya) - Batı Alagöz Mah. Pancar Dairesi K. No. 39, Kâmran Arıkan yazıyor:

47 SAAT KAÇ?

Köylünün biri zamanı bilmiyormuş,
Hoca'ya "Kaç saat?" diye sormuş.
Hoca "Bir saatim var" deyince köylü,
"Yani, saat kaça geldi?" demiş.
"Onu elliye aldım,
Kösteğine yirmi saydım,
On da verdim anahtarına.
Çocuk zembereğini kırdı,
Tamiri, vırtı-zırtı,
Doksan akçeye oturdu."
Köylü, "Hoca" demiş, anlatamadım sana,
Akşama ne var, baksana! "
"Haa, onu mu sordun,
Taze sovanla beyaz peynir,
Karpuz da olursa güzel yenir..."
"Yahu, zamanı soruyorum."
"Bilmeyecek ne var bunu,
İşte şimdi yazın sonu..."
Köylü, "Hangi zamandayız be?" diye bağırır
Hoca da cevap verir:
"Âhır zamandayız, âhır..."

TREZ

Ön ve arka kapaklarımızda ve bu sayfada karikatürleri bulunan Trez'in eserlerini, 5, 15, 20 ve 35'inci sayılarımızda da görmüştünüz. 44 yaşındaki bu ünlü Fransız karikatürcüsünün eserlerine bu kadar çok yer verişimiz boşuna değildir. Çünkü, karikatürlerinde insanın bilinçaltı duygu ve isteklerini dışa vuran Trez, çok verimli bir çizgi ve karikatürde renk ustasıdır. Karikatürlerinin çoğu bizim ölçülerimize göre müstehcene teğet geçtiğinden, onları USTURA'ya aktarırken bu bakımdan da bir eleme yapmak zorunda kalıyoruz.

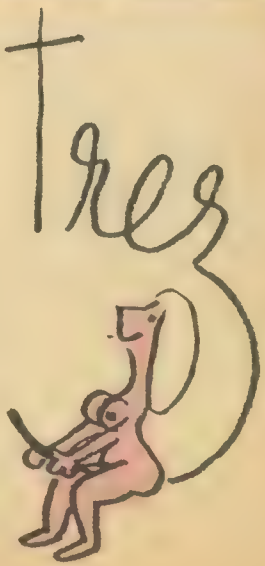

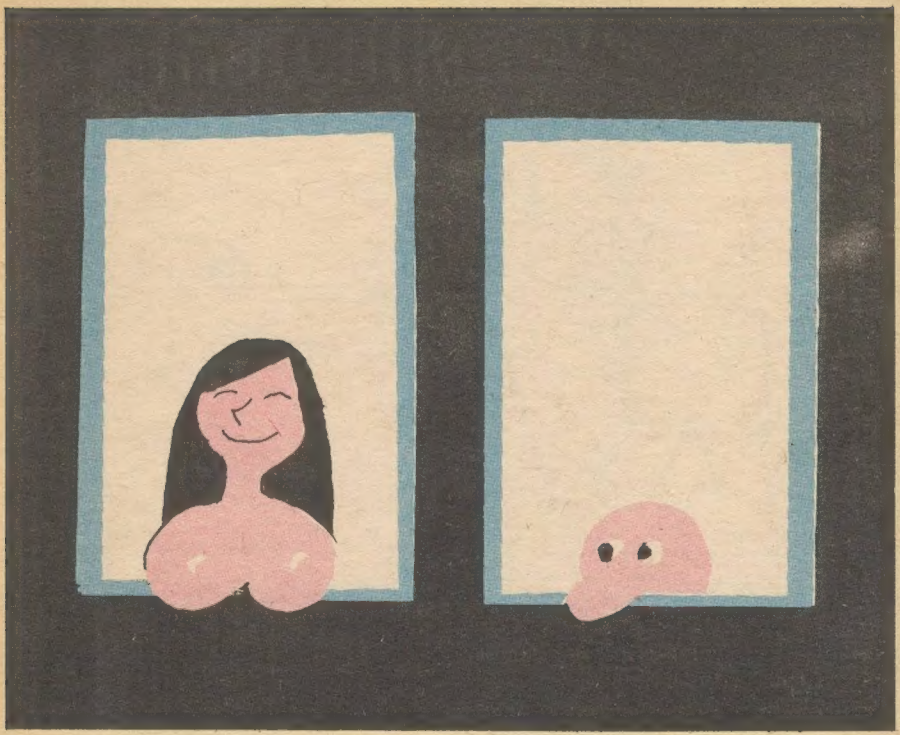

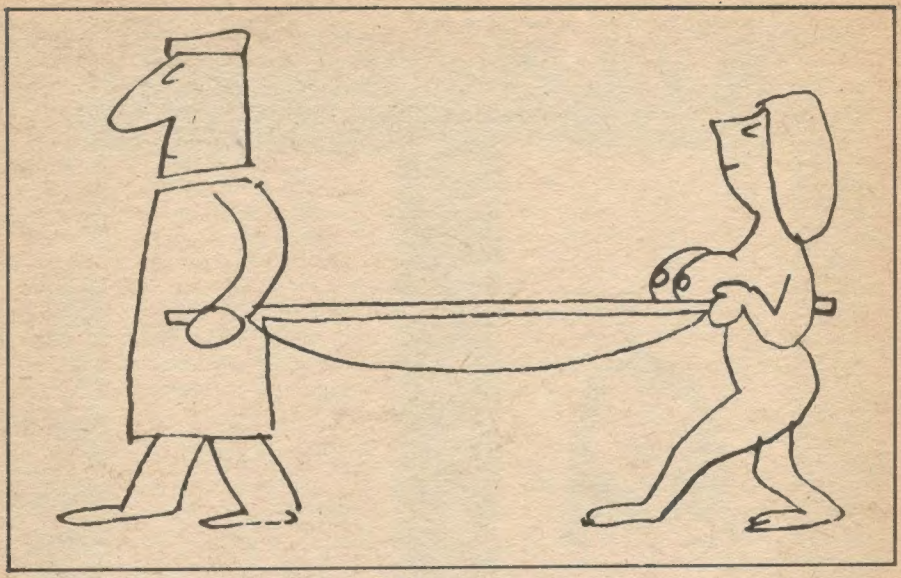

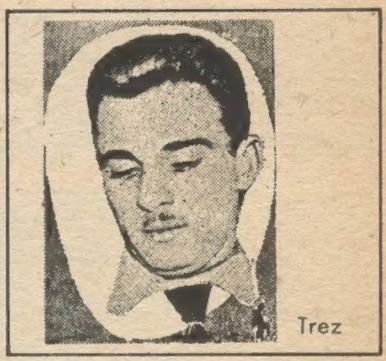
Trez

Tarihten bir yaprak:KADININ DERDİNE ÇARE

13. yüzyıldanberi karılarının sadakatinden kuşkulanan kocalar, karılarının bellerine iffet kemeri bağlamaya başladılar. Bu kemerin çeşitli modelleri Avrupa'nın birçok müzelerinde bulunur.. Karısının beline böyle bir kemer takan kuşkulu koca, yine de kemeri yapan ustanın, kadına ya da aşığına kilidin ikinci bir anahtarını verip vermediğini düşünür dururdu.

Ortaçağda kadının, evlilikten kâm alması kanunla güven altına alınmıştı. Hele Vestfalya'da kadınların evlilikte umduğunu bulamamak mutsuzluğuna uğramamasına çok dikkat gösteriliyor, orada komşu erkeğin işe yaramaz kocanın yardımına koşmasına izin veriliyordu. Hattingen şehrine ait bir tüzükte şunlar yazılıdır: Bir erkek, nikâhlı karısının kadınlığını tatmin edemiyorsa onu yavaşça sırtına almalı, dokuz duvar aşırı bir yere götürüp itip kakmadan, fırlatıp atmadan, kötü bir söz söylemeden gayet dikkatli yere bırakmalı, sonra karısının derdine çare bulmakta kendisine yardım edecek komşuları çağırmalıdır. Komşular da bunu yapmak istemezler ya da yapmazlarsa adam, karısını süsleyip püsleyerek şenlik günü kilise meydanına yollamalıdır. Buradan derdinin dermanını bulamayarak dönen kadına artık etse etse şeytan yardım eder.

Kadının derdine çare bulunduğu takdirde erkek, onu tekrar sırtına vurup eve getirmeli, gayet yavaş yere indirmelidir. Önüne kızarmış bir tavukla bir ibrik dolusu şarap koymalıdır.

Yukardakine pek benzeyen hükümler Boçhum şehri kanunlarında da görülür.

CEBRAİL'İN SON GELİŞİ

Padişahlık zamanında adamın biri, peygamberliğini ilân edince meraklanan padişah,

-Yakalayın şunu da ne biçim peygambermiş, anlayalım...demiş.

Sahte peygamberi yakalamışlar, bir de bakmışlar ki, üstbaş bitik, kılıksız yalınayak bir serseri.

Sormuşlar:

-Sen peygamber misin?

- Evet...

-Nerden belli?

-Kırk günde bir Cebrail gelir bana, Tanrı'nın buyruklarını bildirir.

Yalancı peygamberin söylediklerini padişaha iletirler. Padişah,

-Ona bir geniş daire ayırın. Hizmetçi, uşak, cariye, kadın, kız, her ne isterse verin. Yesin, içsin, yatsın! Yalnız bir şartım var. Kırk gün içinde Cebrail gelmezse, kellesini kestiririm.

Adam, olağanüstü bir yaşam için de keyfetmiş. Kırk gün sonra sormuşlar:

-Cebrail geldi mi?

-Evet, geldi.

-Ne dedi?
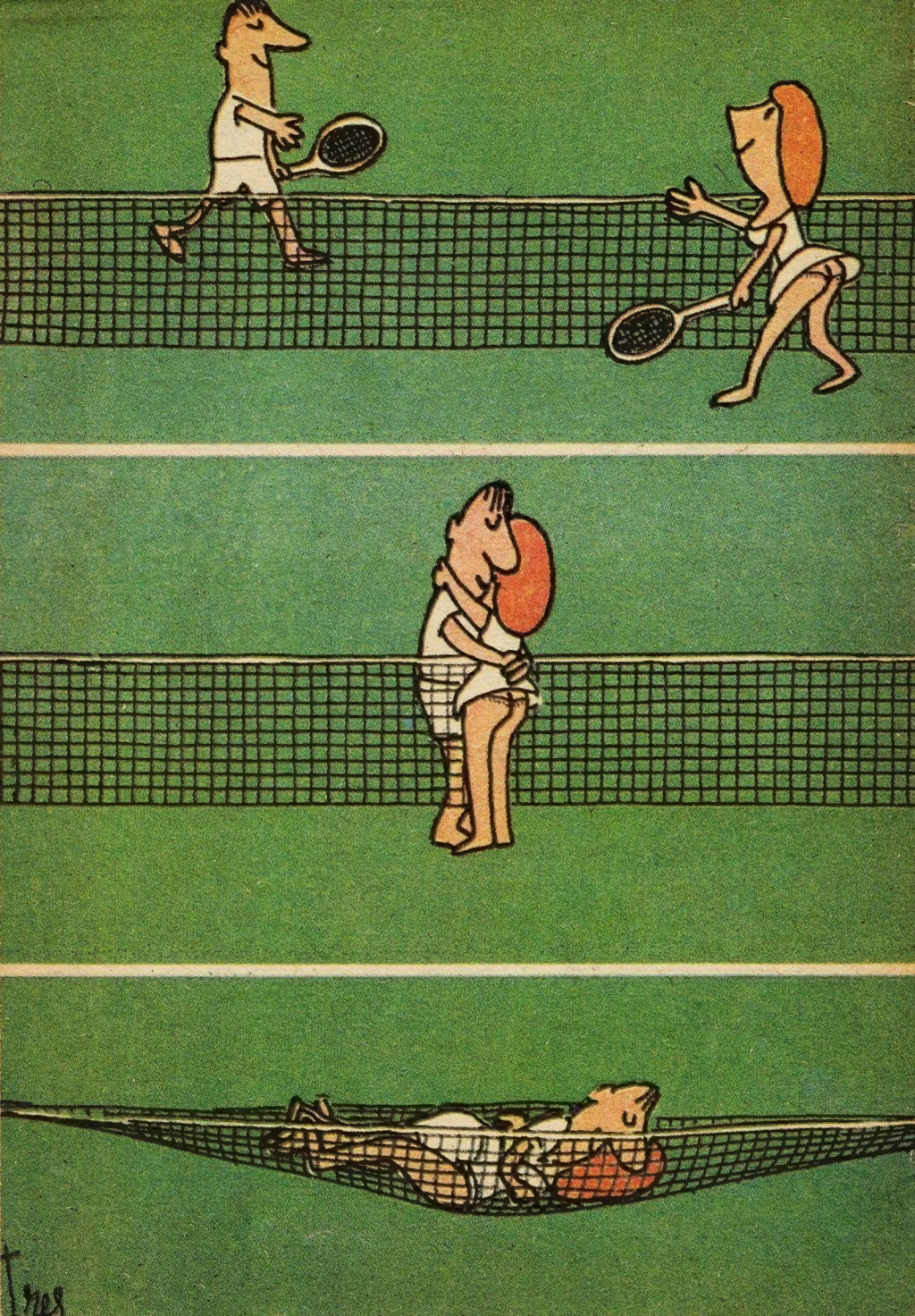
-Dedi ki: "Şimdi tam yerini buldun. Bu benim sana son gelişimdir. Bir daha gelmeyeceğim!.. Tanrı, aman olduğu yerden sakın kımıldamasın, diyor." Böyle dedi, gitti Cebrail...